

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/9/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513010216
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1513010216.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Evy Vajdičkovej v trestnej veci obžalovanej Y. M. pre prečin nadržovania podľa § 339 ods. 1 v jednočinnom súbehu s prečinom krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. o odvolaní Okresnej prokuratúry Bratislava V proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T 33/2013 z 26. septembra 2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. marca 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanej

Y. M., O.. XX.XX.XXXX X. V., V. V., U.
X, toho času v ÚVTOS v inej veci

u k l a d á

podľa § 346 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e sa výrok o treste:

- rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 23.01.2007 sp. zn. 2T/209/2006, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.03.2007 sp. zn. 4To/11/2007
- rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03.09.2007 sp. zn. 1T/76/2007 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 11.02.2008 sp. zn. 4To/112/2007
- rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 09.07.2009 sp. zn. 3T/38/2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.10.2009 sp. zn. 3To/93/2009
ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T 33/2013 z 26.09.2013 bola obžalovaná Y. M. uznaná vinnou z prečinu nadržovania podľa § 339 ods. 1 v jednočinnom súbehu s prečinom krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 26.06.2006 v presne nezistenom čase od 08,30 hod do 11,45 hod v Bratislave v mestskej časti Petržalka na Prokofievovej ulici č. 6 - 12 v budove Okresného súdu Bratislava V po zákonom poučení v procesnom postavení svedkyne na hlavnom pojednávaní pred senátom Okresného súdu Bratislava V v trestnej veci vedenej proti obžalovanej E. X. a spol. pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, §187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák., účinného do 31.12.2005 a iné, uviedla, že ona osoby obžalovaných nepozná, neprišla s nimi do kontaktu a na otázku prokurátora uviedla, že ona nechodievala do Modrého domu, raz tam išiel jej priateľ a ona ho čakala pre bránou, pred Modrým domom bola kontrolovaná hliadkou PZ a to v čase, keď bola v motorovom vozidle, ona nemala doklady, tak ju zobrali na políciu, kde jej mama priniesla rodný list a následne ju pustili a s policajtmí sa rozprávala o tom, že kam išli, ale ona to nevedela, lebo sedela vzadu v motorovom vozidle a kamaráti prišli pre ňu s tým, že idú von, pričom tieto skutočnosti uviedla napriek tomu, že vedela, že sa nezakladajú na pravde a že majú podstatný význam pre rozhodnutie súdu v úmysle umožniť obvinenej E. X., aby unikla trestnému stíhaniu a trestu.

Podľa § 44 Tr. zák. súd prvého stupňa u obžalovanej upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestu uloženého jej rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T 38/09 z 09.07.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 27.10.2009 sp. zn. 3To 93/09.

Podľa § 73 ods. 4, § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obžalovanej uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Samosudkyňa svoje rozhodnutie vo vzťahu k výroku o treste odôvodnila nasledovne: „Z výpisu registra trestov na obžalovanú a z pripojených spisov súd zistil, že obžalovaná bola doposiaľ jedenásť krát súdne trestaná. Vo vzťahu k prvému odsúdeniu /Okresný súd Bratislava I sp. zn. 1T 63/05/ sa na obžalovanú hľadí ako na netrestanú. Ďalší rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 23.01.2007 sp. zn. 2T 209/06 bol vyhlásený až po spáchaní predmetného skutku, ktorého sa dopustila dňa 26.06.2006. Teda vo vzťahu k prejednávaniu skutku, resp. k prípadnému trestu zaň ako trestného činu sa na ňu hľadí ako na netrestanú. Čo sa týka ďalších odsúdení obžalovanej, okresný súd ustálil, že tieto je potrebné preskúmať z hľadiska toho, či neprichádza u obžalovanej do úvahy uloženie trestu súhrnného. Po ich preskúmaní dospel súd k nasledovným záverom: Trest uložený obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa sp. zn. 2T 209/06 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa sp. zn. 4To11/07 bol v rámci ukladania súhrnného trestu zrušený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03.09.2007 sp. zn. 1T 76/07 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 11.02.2008 sp. zn. 4To 112/07. Následne bol aj tento súhrnný trest zrušený v rámci ukladania súhrnného trestu, a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 05.03.2008 sp. zn. 3T 17/08, právoplatným dňa 11.05.2008, ktorý bol však vo výroku o treste opätovne zrušený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa sp. zn. 3T 38/09 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa sp. zn. 3To 93/09, ktorým jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z jednotlivých hore uvedených a oboznámených spisov vyplýva, že všetky skutky z týchto odsúdení boli spáchané ešte skôr, ako bol v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T 63/05 vyhlásený prvý rozsudok, teda by u obžalovanej M. prichádzalo do úvahy uloženie trestu súhrnného vo vzťahu k súhrnnému trestu uloženého jej rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 09.07.2009 sp. zn. 3T 38/09 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.10.2009 sp. zn. 3To 93/09, za súčasného zrušenia tohto súhrnného trestu /ďalšie odsúdenia u obžalovanej M. boli ukladané za trestné činy spáchané až po vyhlásení hore uvedených rozsudkov/. Okresný súd však v tejto súvislosti pripomína, že od spáchania predmetného skutku /26.06.2006/ uplynula doba sedem rokov, pričom pred jeho spáchaním viedla obžalovaná riadny život. S poukazom práve na neúmernú dĺžku konania - obvinenie bolo vznesené až dňa 02.05.2012, teda po šiestich rokoch a zo spisu nevyplýva, že by mala na tejto dĺžke prípravného konania vinu samotná obžalovaná. Je pravdou, že trestná vec, v ktorej obžalovaná krivo svedčila bola právoplatne skončená dňa 09.03.2011 - rovnako nie z viny obžalovanej, avšak napriek tomu, že v tomto období sa obžalovaná nachádzala vo výkone trestu odňatia slobody,

teda bola dostupná pre orgány činné v trestnom konaní, obvinenie jej bolo vznesené až po viac ako roku od právoplatnosti skončenia tejto trestnej veci.“

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. podal odvolanie okresný prokurátor do výroku o treste v neprospech obžalovanej, ktoré písomne zdôvodnili.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania konštatoval, že s postupom súdu vo vzťahu k výroku o treste, ktorým obžalovanej neuložil súhrnný trest sa nemôže stotožniť. Dodal: „Okresný súd Bratislava V síce v odôvodnení rozsudku uviedol, aké právne a iné okolnosti ho viedli k postupu podľa § 44 Tr. zák., ale súd najmä prehliadol podstatnú skutočnosť a to, že za prečin nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody až na tri roky a za prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Nie je mi ani známe, či súd si uvedomil, že upúšťa od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k ďalšiemu prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák., za ktorý je možné podľa platného Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody na dva roky až päť rokov, pričom obžalovanej bol súdmi v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 3T/38/09 napriek tomu, že jej bol ukladaný súhrnný trest za prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods.1 Tr. zák. (skutok zo dňa 04.06.2006), za trestný čin krivej výpovede a nepravdivého znaleckého posudku podľa § 175 ods. 1 písm. a) Tr. zák., účinného do 31.12.2005 (skutok zo dňa 07.07.2005), prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. (skutok zo dňa 12.05.2007) a za prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák. (skutok zo dňa 18.10.2006), uložený trest odňatia slobody len v trvaní 2 (dva) roky, teda na dolnej hranici trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona.

Súd v odôvodnení výroku o treste aj uviedol, že upúšťa od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu, nakoľko má za to, že predchádzajúci uložený trest je pre obžalovanú Y. M.

dostatočný a to s poukazom najmä na okolnosti spáchania žalovaných prečinov a na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Nie je možné súhlasiť ani s týmto postupom súdu. Postup podľa § 44 Tr. zák. je možný len za splnenia dvoch zákonných predpokladov. Prvým zákonným predpokladom je skutočnosť, že sú splnené formálne podmienky na uloženie súhrnného trestu a druhým zákonným predpokladom je skutočnosť, že súd má za to, že trest uložený skorším rozhodnutím je dostatočný. .... Súd však pre postup podľa § 44 Tr. zák. nemal splnený ďalší zákonný predpoklad a to, že trest uložený skorším rozsudkom je dostatočný. .... Pokiaľ by sa súd však riadne oboznámil aj s obsahom vyšetrovacieho spisu, okrem iného by aj zistil, že prípravné konania, teda úsek od začatia trestného stíhania do podania obžaloby, trval od 02.05.2012 do 04.04.2013 a určite prípravné konanie netrvalo šesť alebo sedem rokov, ako to naznačuje súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Súd pri rozhodovaní o treste opomenul zohľadniť rad skutočností, ktoré by inak, kedy ich pri rozhodovaní o treste zohľadnil, viedli k uloženiu trestu, ktorý by zodpovedal ustanoveniam § 34 ods. 1 Tr. zák. a § 34 ods. 4 Tr. zák. Predovšetkým súd nezohľadnil závažnosť spáchaných prečinov obžalovanou, nakoľko absolútne nevyhodnotil takú skutočnosť, ako je spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný a pohnútku páchatela. Nie je možné sa ani stotožniť so záverom súdu, uvedený v odôvodnení rozsudku, že s poukazom na už uložený nepodmienečný trest vo výmere dva roky a ktorý už je trestom v hornej polovici upravenej trestnej sadzby, ako i dobu, ktorá uplynula od spáchania predmetnej trestnej činnosti, by pri uložení trestu odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby akcentovala represívna stránka trestu a úplne by sa potlačila stránka výchovná a už vôbec nemožno na takto uložený trest pozerieť z hľadiska individuálnej prevencie. Nevie, na základe akých okolností dospel súd k týmto záverom, ale vo vzťahu k obžalovanej, ktorá sa od roku 2005 sústavne dopúšťa protiprávneho konania, len v období od 07.07.2005 do 12.05.2007 sa dopustila 5 trestnoprávných konaní a medzičasom bol jej 9x uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, argumentácia o výchovnej stránke prípadne uloženého prísneho nepodmienečného trestu odňatia slobody nevyznieva príliš presvedčivo, zvlášť, keď obžalovaná v čase konania hlavného pojednávania sa nachádzala vo výkone trestu odňatia slobody pre ďalšiu trestnú činnosť majetkovej povahy. Práve s poukazom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, motív konania, mieru zavinenia a pohnútku páchatela a na skutočnosť, že v osobe obžalovanej M. ide o osobu, ktorá sa v minulosti dopustila viacerých protiprávných konaní, okrem iného aj opakovane trestných činov proti poriadku vo verejných veciach, pričom týmito skutočnosťami sa súd v odôvodnení rozhodnutia ohľadne výroku o treste dôsledne nezaoberal, som toho názoru, že práve s ohľadom na znenie ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.,

§ 41ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. nebolo možné vo vzťahu k obžalovanej M. postupovať podľa ustanovenia § 44 Tr. zák., teda upustiť od uloženia súhrnného trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Bratislave podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol vo veci rozsudkom a to tak, že obžalovanej Y. M. uloží úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.“

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry uviedla, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania z 16.01.2014 a navrhla uložiť úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby tak, ako bolo navrhnuté.

Obhajca obžalovanej predniesol, že považuje rozhodnutie I. stupňového súdu za spravodlivé a preto navrhol odvolanie okresnej prokuratúry ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná právom posledného slova uviedla: „Je mi to ľúto. Ja chcem aby ste rozhodli tak, ako rozhodla sudkyňa na okresnom súde a aby sa na mňa prihliadalo ako na netrestanú, pretože je to skutok z roku 2006.“

Krajský súd na podklade riadne a včas podaného odvolania okresným prokurátorom v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok. Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízneho princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením preskúmal všetky výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ale preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutému výroku a tiež prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaním vytýkané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. por.) a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné, avšak aj v inom smere ako sa domáha.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Okresná prokuratúra Bratislava V podala pod sp. zn. 1Pv 268/12-20 dňa 05.04.2013 obžalobu na obžalovanú Y. M. pre prečin nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaná Y. M. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. vyhlásila, že sa cíti byť vinnou a zároveň na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por. odpovedala „áno“ a následne súd prvého stupňa správne uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovanej prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. rozhodol, že v rozsahu priznania sa obžalovanej nebude vykonané dokazovanie o vine a budú vykonávané dôkazy len k výroku o treste.

Správne potom postupoval súd prvého stupňa, keď uznal obžalovanú Y. M. za vinnú podľa podanej obžaloby a krajský súd dodáva, že vyhlásenie obžalovanej a následne prijatie tohto vyhlásenia súdom, tvorí prekážku, ktorá neumožňuje odvolaciemu súdu z podnetu podaného odvolania meniť priznaný skutkový stav ani právnu kvalifikáciu, nakoľko proti takémuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť, uznesenie je právoplatné, vykonateľné a preto ho nemôže meniť ani odvolací súd v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

S poukazom na vyššie uvádzané potom zákonne a vecne správne okresný súd rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste a oboznámil odpis registra trestov a pripojené spisy.

Podľa názoru krajského súdu však prvostupňový súd pochybil vo výroku, ktorým upustil od uloženia súhrnného trestu.

Úvahy okresného súdu ako aj okresného prokurátora o uložení súhrnného trestu považuje odvolací súd za správne, avšak zhodne jak prvostupňový súd tak ak prokurátor opomenuli, že došlo k pochybeniu pri ukladaní súhrnného trestu, nakoľko v trestnej veci sp. zn. 3T/17/2008 nemal byť ukladaný súhrnný trest. Odvolací súd zastáva právny názor zhodný s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR prezentovaným pod sp. zn. 6Tdo/41/2011, z ktorého je zistiteľné, že súhrnný trest má byť ukladaný za všetky zbiehajúce sa trestné činy.

Teda s odkazom na vyššie uvedené správne síce uvážil, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, ale prehliadol, že všetky trestné činy okrem trestného činu prejednávaneho a rozhodnutého trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/14/2008, právoplatným 11.05.2008 sú v súbehu, pretože medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich, nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci rozsudok/oznámený trestný rozkaz. Skutok zo dňa 12.05.2007 (sp. zn. 3T/17/2008 netvoril so skutkami vedeným pod sp. zn. 1T/76/2007, 2T/209/2006 a 3T/38/2009 zbiehajúcu sa trestnú činnosť, nakoľko bol tento súbeh prerušený vyhlásením rozsudku vo veci sp. zn. 2T/209/2006 dňa 23.01.2007, pričom platí judikát č. 58/1977, podľa ktorého v prípade zrušenia rozsudku, ktorým bol uložený súhrnný trest, obnoví sa platnosť výroku o treste v predchádzajúcom rozsudku zrušeného pri ukladaní súhrnného trestu podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. (teraz § 42 ods. 2Tr. zák.). Ak v novom konaní nedôjde k odsúdeniu obžalovaného a uloženie súhrnného trestu preto už neprichádza do úvahy, nemožno uložiť trest za trestné činy, z ktorých bol páchatel' uznaný za vinného predchádzajúcim rozsudkom, pretože obnovením platnosti výroku o treste v tomto rozsudku je i v tomto smere vec právoplatne rozhodnutá.

Krajský súd k uvedenému teda uzatvára:

- obžalovaná Y. M. sa trestnej činnosti, ktorá je predmetom odvolacieho konania, dopustila dňa 26.06.2006,
- rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/209/2006 z 23.01.2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 27.03.2007 sp. zn. 4To/11/2007 bola uznaná vinnou z prečinu podľa § 171 ods. 1Tr. zák., ktorého sa dopustila dňa 04.06.2006 a bol jej uložený trest vo výmere tri mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, predmetný rozsudok bol v o výroku o treste zrušený rozsudkom sp. zn. 1T/76/2007,
- rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/76/2007 z 03.09.2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 11.02.2008 sp. zn. 4To/112/2007 bola uznaná vinnou z trestného činu podľa § 175 ods. 1Tr. zák. účinného do 31.12.2005, ktorého sa dopustila dňa 07.07.2005 a bol jej uložený súhrnný trest vo výmere šesť mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, predmetný rozsudok zrušil rozsudok sp. zn. 2T/209/2006 vo výroku o treste a zároveň bol vo výroku o treste zrušený rozsudkom sp. zn. 3T/17/2008,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/17/2008 z 05.03.2008 (oznámeným 11.05.2008), právoplatným 11.05.2008) bola uznaná vinnou z prečinu podľa § 171 ods.1 Tr. zák., ktorého sa dopustila dňa 12.05.2007 a bol jej nesprávne a nezákonne uložený súhrnný trest vo výmere jeden rok so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, predmetný rozsudok zrušil rozsudok sp. zn. 1T/76/2007 vo výroku o treste a zároveň bol vo výroku o treste zrušený rozsudkom sp. zn. 3T/38/2009,
- rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/38/2009 z 09.07.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 27.10.2009 sp. zn. 3To/93/2009 bola uznaná vinnou z prečinu podľa § 346 ods. 2 Tr. zák., ktorého sa dopustila dňa 18.10.2006 a bol jej uložený súhrnný trest vo výmere dva roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, predmetný rozsudok zrušil rozsudok sp. zn. 3T/17/2008 vo výroku o treste a zároveň bol vo výroku o treste zrušený v prejednávanej trestnej veci tj. vo veci sp. zn. 5T/33/2013.

Z uvedeného je zrejmé, že medzi spáchaním časovo prvého z trestných činov dňa 07.07.2005-1T/76/2007, druhého v poradí, ktorý bol spáchaný 04.06.2006-2T /209/2006, tretieho - nášho prejednávaneho skutku z 26.06.2006, štvrtého z 18.10.2006-3T/38/2009, nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci rozsudok (v poradí prvý bol vyhlásený rozsudok až dňa 23.01.2007 - 2T/209/2006) tj. obžalovaná nebola varovaná vyhlásením odsudzujúceho rozsudku/oznámením trestného rozkazu a preto prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu za viacčinný súbeh, nakoľko o všetkých zbiehajúcich sa trestných činoch rozhoduje v spoločnom konaní.

Žiada sa dodať, že skutok v trestnej veci sp. zn. 3T/17/2008 bol spáchaný dňa 12.05.2007 tj. po tom ako bol vyhlásený v poradí prvý odsudzujúci rozsudok a to sp. zn. 2T/209/2006, ktorý prerušil súbeh

trestných činov a preto neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu aj vo vzťahu k trestnému činu spáchanému dňa 12.05.2007 - sp. zn. 3T/17/2008.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, bol teda v tomto trestnom konaní súd prvého stupňa povinný uložiť obžalovanej súhrnný trest za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť (t.j. za všetky trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu), príp. postupovať podľa § 44 Tr. zák., ktorú zákonnú možnosť prvostupňový súd využil.

S takýmto postupom sa však odvolací súd nestotožňuje a prikláňa sa k argumentácii okresného prokurátora, pričom zhodne považuje upustenie od uloženia súhrnného trestu za neprimerane mierne vzhľadom k osobe obžalovanej ako aj žalovanej trestnej činnosti.

Pri ukladaní súhrnného trestu za vyššie konkretizovaný viacčinný súbeh prečinov krajský súd vychádzal z absorpčnej zásady zakotvanej v ustanovení

§ 41 ods. 1 Tr. zák. a obžalovanej uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 346 ods. 2 Tr. zák., pretože prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák. (sp. zn. 3T/38/2009) je spomedzi všetkých prejednávanych prečinov najprísnejšie trestným (v sadzbe 2 roky až 5 rokov).

Krajský súd pri opätovnom posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zistil nasledovné:

Obžalovanej Y. M. je možné priznať poľahčujúcu okolnosť

-podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. tj. priznala sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutovala.

Čo sa týka priťažujúcich okolností krajský súd zistil nasledovnú priťažujúcu okolnosť:

-podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. tj. spáchala viac trestných činov.

Poukazujúc na vyššie uvedené odvolací súd v tomto kontexte prihliadol na okolnosti prípadu, spôsob spáchania trestných činov, ich charakter ako aj na osobu obžalovanej, ktorá bola doposiaľ jedenásťkrát súdne trestaná pre rôznu trestnú činnosť a dospel k záveru, že súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky je trestom zákonným a primeraným, ktorý plne v súlade s účelom trestu tak ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zákona, môže vytvoriť podmienky na prevýchovu obžalovanej k tomu, aby v budúcnosti viedla riadny život.

Nakoľko obžalovaná nebola pred spáchaním žalovaného skutku (skutok z 26.06.2006) v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ju súd na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pochybenie okresného súdu vo vzťahu k ustanoveniu § 42 ods. 2 Tr. zák. napravil krajský súd tak, že uložil jeden jediný trest za zbierajúcu sa trestnú činnosť a zároveň zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 23.01.2007 sp. zn. 2T/209/2006v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.03.2007 sp. zn. 4To/11/2007; rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 03.09.2007 sp. zn. 1T/76/2007 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 11.02.2008 sp. zn. 4To/112/2007; rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 09.07.2009 sp. zn. 3T/38/2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.10.2009 sp. zn. 3To/93/2009 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd rozhodol tak ako je citované vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.